

ли нощната тишина. Съ бой и невиждани изтезания заставя българското население да изпъди българския свещеникъ и учителъ и да приематъ сръбски такива, като имъ забранява да се наричатъ българи — въпръки всъко човѣшко право и законъ. На сутринта, въ 7 часа прѣди пладнѣ, селянитѣ извѣстили за станалото прѣзъ нощта на жандармерийското отдѣление, квартируваще въ село Милотинци, отстояще на $\frac{1}{4}$ часъ отъ с. Радибушъ. Жандармерийския чаущъ за проформа съставилъ надлежния актъ, подписанъ отъ грамотнитѣ селяни, а неграмотнитѣ съ слагане прѣсть, натопенъ въ мастило, обаче и до днесъ нѣма никакъвъ резултатъ за прѣдприетото отъ властъта. Напротивъ, извѣстнитѣ разбойници *Стефанъ* отъ с. *Гулинци* и *Стойчо* отъ с. *Германъ*, окуражени отъ явната подкрепа отъ органите на властъта, тероризиратъ и измѣжватъ мирното българско население и до девъ днешенъ.

3) Въ началото на м. януари 1912 г. сръбски четници милиционери отъ помѣнатитѣ по-горѣ сърбомански села нападатъ кѫщата на първенца въ с. *Страцинъ* — *Иванъ Бугаровъ*, убиватъ го въ собствената му нива и, необезпокоявани отъ жандармерийското отдѣление, квартирующо тамъ, хващатъ гората. До днесъ не е прѣдприето нищо отъ страна на властъта за залавянето на разбойниците — убийци.

4) На 28 с. м. слѣдъ убийството на първенца *Ив. Бугаровъ*, сѫщите разбойници-сърбомани съ пушечни гърмежи нападатъ махалата „Липанова“ въ сѫщото село *Страцинъ*, събирайтъ селянитѣ и ги заставятъ насила да деклариратъ че сѫ сърбомани, като имъ заявили, че който посмѣе да опорствува, ще го постигне участъта на *Иванъ Бугаровъ*. Слѣдъ тѣзи закани и заплашвания спокойно напускатъ селото.

5) На 28 януари т. г. сѫщите разбойници нападатъ кѫщата на кмета въ с. *Милотинци*, разбиватъ кѫщнитѣ врата, залавятъ го, и, заплашенъ съ смърть, му заповѣдватъ: „ако не декларира отъ името на селото прѣдъ властъта че се обявява за сърбоманинъ, ще бѫде убитъ и кѫщата му опожарена“. Три дена слѣдъ това сѫщите разбойници залавятъ петима първенци българи отъ сѫщото село, закарватъ ги въ гората, насочватъ щиковетѣ на пушкитѣ и имъ задовѣдватъ: „ако въ най скоро врѣме